

Pod'akovanie

Volám sa Alena Novotná, bytom Dražkovce pri Martine, píšem na základe mojej psychicky chorej dcéry, s ktorou prežívam peklo na zemi.

Som matka dcéry, ktorá má psychické zdravotné problémy od jej 12 - 13 roku života. Navštevovali sme s ňou špeciálneho pedagóga v ZŠ a psychológa. Dcéra bola výbornou žiačkou, zmaturovala na samé jednotky, mala nadanie aj na jazyky. Študovala aj na Vysokej škole pedagogickej fakulte Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici, ktorú nedokončila.

Lekári nebrali na vedomie ani fakt, že jej otec zomrel v roku 2001 na psychiatrii v Sučanoch na schizofréniu, s ktorým som sa na základe jeho správania v roku 1987 rozviedla. Vtedy mala dcéra 7 rokov. Po rozvode som sa neskôr znova vydala. Mám manžela, ktorý moju dcéru vychovával ako vlastnú. Po 21 rokoch sa nám narodil syn Lukáš. Myslela som si, že sa dcéra zmení a budeme konečne žiť ako šťastná rodina, ale opak bol pravdou.

S pribúdajúcim vekom sa moja dcéra začala chovať čoraz horšie a mne ako matke neostávalo nič iné len spolu s ňou trpieť a mať oči pre plač.

Jej správanie bolo ako neriadená strela. Nastali neskutočné problémy v jej chovaní, s jej partnermi, atď., boli by to neskutočné litánie ...

Myslela som si, že už ja ako jej matka skončím na psychiatrii. Keď som si myslela, že už máme nádej boli sme znovu na začiatku. Akoby toho nebolo málo, môj manžel, ochorel pre 4 rokmi na rakovinu a Parkinsonovú chorobu. Po štyroch rokoch sa mu znova choroba vrátila. Potreboval pokoj, kľud a podporu, aby zvládol náročnú liečbu. Do toho moja veľmi ťažko zvládateľná dcéra, ktorá prišla o všetko, o vlastné bývanie a stal sa z nej bezdomovec ...

Odborníci nám radili, že moja dcéra musí padnúť na samé dno a ja ako matka som sa mala prizerať na to, čo ďalej, aj tak sme jej stále pomáhali a nemalo to konca kraja. Písala som, telefonovala, chodila, prosila, odborných lekárov, aj súdnou cestou a nič.

Našla som si na internete Vašu neziskovú organizáciu HUMANITÁR, n. o. a zavolala som pred dvoma rokmi milej úžasnej dáme pani PhDr. Soni Vankovej. Keď som už strácala nádej a vieru, boli sme neustále v telefonickom kontakte, aby mi poradila ako ďalej, keďže je dcéra chorá, ale svojprávna a jej správanie už bolo neúnosné.

Všade, kde pracovala, ak sa to dá nazvať, že pracovala, tak ju viac menej len trpeli z ľútosti k nám a všade ju prepustili po krátkej dobe. Neskôr začala vyhľadávať partnerov, od ktorých chcela, aby ju živili. Samozrejme to dopadlo katastrofálne, kedy nastalo fyzické a psychické násilie, atď..

Pýtate sa, prečo Vám tento môj príbeh ako nešťastnej, zároveň aj zúfalej matky píšem ?

Aby bolo na Slovensku viac odborníkov, ktorí budú mať viac času na svojich pacientov a hlavne, aby chceli pomôcť psychicky chorému človeku.

Na záver bola dcéra konečne hospitalizovaná od februára na psychiatrii v Sučanoch, kde jej konečne zistili, že trpí **schyzotypovou** poruchou. Verím, že jej bude konečne priznaný aj invalidný dôchodok a vďaka liekom by sa jej zdravotný stav mohol ako tak zlepšiť.

Na základe môjho trápenia som sa touto cestou rozhodla, že sa chcem poďakovať Vašej výbornej sociálnej poradkyni, pani PhDr. Soni Vankovej, za jej neskutočnú odbornú znalosť vo svojom obore, trpezlivosť, láskavosť, a neopísateľnú ochotu, atď.

Je to náš ANJEL.

Pekný deň praje a s úsmevom 😊 pozdravuje

Ľana Novotná

038 02 Dražkovec 96

mobil: 0902/309 981

[email:96novotna@gmail.com](mailto:96novotna@gmail.com)